

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

14. Ex quo loco siue patria S. Egbertus Willibrordum in Frisiam misit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

berto eam participasset. Quare melius ad argumentum respondetur, missionem ab Egberto peractam, imperfectam & inchoatam siue familiarem solummodo fuisse, qua destinari potest quis ad proximum erraticum instruendum. Missionem verò completam siue authoritativam id est qua ex Autoritate verbum Dei deprecarent, Sacramenta dispensarent, ligarent ac soluerent, populum regerent, à Præsule Romano S. Willibrordus suo & sodalium nomine petijt & inpetrauit; nec eam sibi præsumpsit Egbertus vir humillimus; quinimo eius impetrationem eum simul intendisse & consuluisse, mox videbimus.

DISSERTATIO XIV.

Ex quo loco siue patria S. Egbertus Willibrordum in Frisiam misit.

LEgo apud bonum Authorem B. Egbertum Eremiticam in Iona Insula vitam ducentem cum sodalibus aliquot prædicandi Euangelij causa in Germaniam trajcere constituisse, sed monitis diuinis & tempestate prohibitum, B. Wigberto nihilominus in Frisiam pergente. Ex quibus verbis prætenditur & quiuis concipiet Egbertum ex Insula Iona, prius Hiu dicta, iter in Germaniam tentasse, ac Wigbertum ex eadem eo transfretasse. Consequenter à S. Willibrordo, qui in monasterio sub disciplina Egberti poliebatur, ab eadem huc enauigatum: nam Willibrordus ab accessu ad S. Egbertum, vsque ad profectioem, eidem tredecim continuis annis ibidem adhæsisse significantissimè intimat Alcuinus, nec vllus in contrarium. Restat ergo ex Hiuensi Insula nos Willibrordum recepisse. Verum nollem id alicui,

alicui persuasum: aduersantur apertè Beda, Alcuinus. Apud Bedam quidem supra relatam, habemus Egbertum ex Britannia in Hiberniam secessisse, ibidemque peregrinam vitam traxisse.

Secundò, Egberto inuito numine profectionem ad Barbaros paranti oraculo prædicitur & mandatur ire ad monasteria Columbæ (quæ vel quorum primum ac præcipuum erat in Hui insula Pictorum) Religiosos, quorum aratra non recte incedebant, instructurus; ergo non erat tum apud Pictos aut in Insula Hui, aliàs Iona, nec ex ijs nauem soluere potuit S. Wigbertus. 3. narrante eodem Beda, Egbertus ex Hibernia in Ionam non peruenit nisi anno 716. longè post demissum S. Willibrordum, in eaque perseuerans moritur. Antea in Iona siue inter Pictos non docuisse loquitur silentium Bedæ, alioquin laudabilè Egberti opus silentio non pressuri. Accedit S. Willibrordum sodalesque in Hibernia morando, nullum cum Insularibus Huiensibus coniunctionem habuisse: imo ab ijs plane erant diuersi propter schisma quod iam longo tempore vigeat inter Hibernos & Pictos quibuscum consentiebant Huienses. Denique apud Alcuinum discimus S. Willibrordum in Hiberniam ad S. Egbertum iuisse strictioris obseruantia ergò ibidemque per tredecim annos egisse, scilicet vsque ad institutum iter versus Frisones anno 690; non ergo missus est ex Insula Iona ad quam primò accessit Egbertus anno 716. erat namque illa non in Hibernia siue antiqua Scotia, sed in Regione Pictorum quæ posterioribus sæculis demum Scotiæ nomen arripuit prout nunc retinet, in eaque tabulæ topographicae dictam Ionam representant. Consule. Cauellum in præfatione ad libros Ioannis Scoti in Magistrum, cui nomen Scotiæ respectu Regionis antiquorum Pictorum, nunc Scotorum, est

est recens & S. Bernardi (qui vixit & floruit post annum 1100.) tempore nondum aut vix peruulgatum.

Dices Primò. Ante itum S. Willibrordi refertur à Beda lib 3. Histor. Anglicanæ cap. 27. Egbertus genti suæ & illis in quibus exulabat nationibus Scotorum siue Pictorum plurimum profuisse; ergo ante discessum S. Willibrordi apud Pictos in Insula Iona versabatur Egbertus &c. Respondetur, inde non colligi in qua plaga ageret Egbertus dum alienos soles meditaretur, quandoquidē plures nationes enumerentur. Secundò. Abstracta & aoristos narratio illa est; neque ad certum tempus restricta: recte enim accipitur de toto tempore vitæ ipsius vbicumque esset. Tertio, Pictis id est modernis Scotis profuisse scribitur, sed non additur in Regione Pictorum; sicuti suæ Anglorum genti profuit, non in eorum regione, quam amplius non intrare iam pridem vouerat. Confluebant verò in Hiberniā pietissimis & eruditissimis magistris abundantem, pietatis & doctrinæ causā Britonum & Pictorum classes, quibus sacri illi Anachoretæ & Doctores salutarem operam misericorditer impendebant.

Dices Secundò. Egbertus ab itinere prohibitus iubetur ire ad monasteria Columbæ docenda, cuius monasterium vel monasteria erant, vt diximus, in Iona Insula; ergo saltem Egbertus, quando S. Willibrordum emisit, quæ emissio contigit biennio post istam iusionem, erat in Iona Insula & inter Pictos, & per consequens S. Willibrordum, qui ei semper adhærebat, ex iis ad Frisios misit. Posset aliquis respondere, Egbertum post perceptum oraculum statim in Ionam comisse ac mox reuertisse, Willibrordum emisisse ac anno 716. iterato eandem intrasse in eaque desuisse. Sed videtur, vt dictum est, id aduersari Bedæ. Quare Secundò. Oraculum non edicere Egberto statim

tim

statim eundem ad monasteria Columbæ: ad veritatem eius sufficit suo tempore iuisse. voluit enim Deus Egbertum remanere in Hiberniâ quem præordinauerat debito tempore ad monasteria Columbæ destinare. Nec Beda recenset illum statim adiuisse. Tertio, admodum probabile est extitisse monasteria instituti & regiminis Columbæ in Hiberniâ, saltem in parte Hiberniæ Pictis propinquâ, ad quæ reformanda statim se receperit Egbertus, (erat namque Hibernis iuxta ac Pictis venerabilis Columba gratumque eius institutum) inde reversum ad Frisiam Willibrordum dimisisse, ac demum anno 716. in Ionam profectum. Quomodo enim longo interuallo ab Hibernia in Iona distans emisisset Willibrordum sociosque in Hiberniâ agentes?

DISSERTATIO XV.

De Origine Urbis Ultraiectinæ.

VAledicto itaque hoc S. Patre Egbertoomnibus amicis longum valere iussis, duodecim Domini gregis arietes ex Hibernico littore soluentes, fœlicibus auris acti, tandem

Iuxta expectatum portus tenuere petitos. Legationis suæ effectum procuraturi, Wiltaburgû, (nunc Ultraiectum) intrant, in quo residebat Radbodus Frisonum Dux, qui ante aliquot annos armorum vi Francis illud eripuerat, aut saltem vi & armis contra Francos detinebat. Nullum maleficium Sacris Apostolis est illatum, & clementer à Radbodo habiti, quamuis eorum monitionibus obedire recusarent duræ cervicis Barbari.

Vt verò nihil omittamus quod ad plenissimâ Historiæ

H S. Wil-